

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/806/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112218708
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112218708.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi Y. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X.. Y. XX, F. F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 534,29 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 26. 09. 2013, č. k. 7C/58/2013-150, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 105,94 eur k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku v sume 25,30 eur, zároveň požiadal Daňový úrad Bratislava, so sídlom Ševčenkova 32, Bratislava, aby vrátil navrhovateľovi súdny poplatok v sume 25,30 eur v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 30. 07. 2012 žiadal navrhovateľ, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 534,29 eur.

V skrátanom konaní súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 9Ro/308/2012 - 24 zo dňa 09. 08. 2012, voči ktorému podal vedľajší účastník na strane odporcu odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania.

Následne podaním doručeným súdu dňa 25. 09. 2013 navrhovateľ zobrať svoj návrh na začatie konania späť, žiadal konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok.

Prvostupňový súd podľa § 96 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V rozhodovanom prípade súd považoval návrh na začatie konania za bezdôvodne podaný, pretože aj napriek skutočnosti, že pred podaním musel mať navrhovateľ vedomosť o premlčaní dlhu, podal návrh

na začatie konania. Navrhovateľ teda zaviniť, že odporcovi a aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje v konaní na jeho podporu, vznikli trovy konania. Poznamenal, že navrhovateľ vystupuje vo viacerých konaniach opätovne a podáva rovnaké alebo obdobné návrhy. Navrhovateľ si opakovane uplatňuje svoje pohľadávky voči dlžníkom a je v jeho záujme, aby podával odôvodnené návrhy a nevznikli mu zbytočné a neúčelné trovy spojené minimálne so zaplatením súdneho poplatku.

Nestotožnil sa s tvrdením navrhovateľa, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú neúčelné, pretože v danom konaní nie je potrebné nechať sa zastupovať advokátom a zbytočne tak navyšovať, resp. získavať finančné prostriedky v podobe trov konania. Konštatoval, že predmetné konanie nie je po právnej stránke náročné. To však nevylučuje, aby sa účastník nemohol nechať sa zastupovať advokátom. Práve naopak, každý účastník má právo nechať sa právne zastúpiť, toto právo nemožno nikomu uprieť.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Uznesenie v tejto časti žiadal zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 €.

Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na to, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa a zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O. s. p.). Zastáva názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva.

Z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. vyplýva, že cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ je toho názoru, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktorý bude v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavený a odborne kompetentný.

Poukázal na to, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov. Z toho je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ je toho názoru, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, ktorí o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo výroku rozhodol správne. Taktiež sa stotožňuje s jeho odôvodnením rozhodnutia v celom rozsahu. Prvostupňový súd správne aplikoval príslušné normy práva, rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Z tohto dôvodu sa odvolací súd obmedzuje len na skonštatovanie správnosti daného rozhodnutia a na doplnenie dôvodov správnosti tohto rozhodnutia v súvislosti s podanými konkrétnymi námietkami uvedenými v odvolaní.

Navrhovateľ v odvolaní ako odvolací dôvod uviedol nesprávne právne posúdenie veci, teda odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Keďže navrhovateľ namieta nesprávne rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd zisťoval, či prvostupňový súd použil predpis, ktorý mal použiť. Z rozhodnutia vo veci samej je zrejmé, že okresný súd rozhodoval v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, pričom na rozhodnutie o trovách aplikoval ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Keďže došlo k zastaveniu konania, prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval § 146 ods. 2 prvej vety správne, pretože je nepochybné, že tým, že navrhovateľ zobral návrh späť, zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Rozhodujúcou skutočnosťou v tomto prípade nie je úspech v konaní, ale iba to, či konanie bolo zastavené a v takomto prípade súd vec posudzuje len z pohľadu procesného výsledku. Citované ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. rozlišuje, či došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatiu návrhu alebo z iného dôvodu. V rozhodovanom prípade nenastala situácia, akú má na mysli druhá veta citovaného ustanovenia, to znamená, že podaný návrh bol dôvodný, ak k späťvzatiu návrhu na začatie do konania došlo pre správanie odporcu. Keďže v danom prípade došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatiu návrhu, avšak bez uvedenia dôvodu, prvostupňový súd správne rozhodol, ak zaviazal na úhradu trov konania navrhovateľa. Je preto nepochybné, že prvostupňový súd daný právny predpis aj správne vyložil.

Námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní odvolací súd neakceptoval, pretože nie sú dôvodné. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na rozhodnutia súdov v obdobných veciach týkajúcich sa navrhovateľa, ale priamo aj na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15 Co/92/2012, 15 Co/214/2012.

K námietkam navrhovateľa ohľadom práva vedľajšieho účastníka na zastúpenie a účelnosť týchto trov odvolací súd poukazuje na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Tak ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje Občiansky súdny poriadok.

V ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarcu zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

Podľa § 24 O. s. p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. V zmysle § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal. Vedľajší účastník správne vo vyjadrení k odvolaniu argumentuje princípom tzv. „rovnosti zbraní“, pričom aj navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, resp. ho spochybňuje poukazujúc na to, že takéto trovy nie sú účelné. Pre takýto záver nie je žiaden rozumný dôvod, pričom odporuje vyššie citovanej právnej úprave.

Vedľajší účastník má v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí (§ 93 ods. 4). V zmysle odseku 3 do konania vstupuje z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. V danom prípade vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu, pričom nenastala situácia, ktorú predpokladá citované ustanovenie v poslednej vete, že by musel súd o prípustnosti vedľajšieho účastníka rozhodovať. Vstup vedľajšieho

účastníka do konania nie je podmienený v takomto prípade súhlasom spotrebiteľa a dokonca ani jeho vedomosťou o vstupe združenia do konania.

Ustanovenie § 137 Občianskeho súdneho poriadku vymenúva trovy konania, medzi ktoré patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, pričom takouto ochranou je aj združenie. V citovaných ustanoveniach je zákonodarcom implementovaná Smernica o ochrane spotrebiteľa č. 93/13/EHS pred nekalými zmluvnými podmienkami v čl. 7 stanovenú povinnosť členských štátov umožniť, aby organizácie na ochranu spotrebiteľov mali adekvátne a účinné prostriedky na ochranu spotrebiteľských práv. Týmto účinným prostriedkom je vstup občianskeho združenia do konania na strane spotrebiteľa a jeho postavenie vedľajšieho účastníka s procesnými právami. Umožniť na jednej strane občianskemu združeniu vstúpiť do konania, ale nepriznať mu, ak je v konaní úspešný, právo na náhradu trov, ktoré v konaní vynaložil, vrátane právneho zastúpenia, je popri už vyššie uvedenom aj nesprávnym výkladom čl. 7 citovanej Smernice o nekalých zmluvných podmienkach, čo v konečnom dôsledku by v praxi znamenalo, že združenie na ochranu práv spotrebiteľov by odrádzalo od vstupu do ďalších konaní, ale na druhej strane by dodávateľovi umožňovalo bez rizika si od spotrebiteľov naďalej uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky.

Navrhovateľ v odvolaní uvádza, že vynaložené trovy nie sú účelne vynaloženými. Účelnosť vynaložených trov obsahuje možnosť súdu skúmať, či takto vynaložené trovy konania účastníka konania v zmysle § 137 O. s. p. sú v rozsahu, ktoré sú potrebné na realizáciu jeho práva.

Z hľadiska účelnosti trov prvostupňový súd tieto priznal správne, keďže išlo o základné úkony právnej pomoci, z ktorých vedľajší účastník vychádzal pri návrhu na nahradenie trov konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný vedľajší účastník, Trovy odvolacieho konania nežiadal nahradiť, preto mu ich súd nepriznal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.